

KATEDRÁLNY INFOLIST

24. - 30.8.2009

Liturgický kalendár:

Pondelok	24.8.	Sv. Bartolomeja, apoštola	Sviatok
Utorok	25.8.	Sv. Ľudovíta Sv. Jozefa de Calasanz, kňaza	<i>Lub. spom.</i>
Štvrtok	27.8.	Sv. Moniky	<i>Spomienka</i>
Piatok	28.8.	Sv. Augustína, biskupa a učiteľ'a Cikvi	<i>Spomienka</i>
Sobota	29.8.	Mučenícka smrť Sv. Jána Krstiteľ'a	<i>Spomienka</i>
Nedeľa	30.8.	22. Nedeľa v Cezročnom období	

Prezentácia o sv. Jánovi Vianney

Dnes popoludní o **17.00** vás v rámci **Roka kňazov** pozývame na **prezentáciu o sv. Jánovi Márii Vianney**, ktorú pripravil dp. Ján Holbík, farár zo Starých Hôr.

Svätá omša - Zmena

Dopredu oznamujeme, že **v nedeľu, 30. augusta 2009**, bude v dopoludňajších hodinách Námestie SNP uzavreté Políciou, preto **sv. omša o 9.30 nebude!**

Ponúkame:

Púť do Levoče

Miestna skupina SSV v Banskej Bystrici organizuje púť do Levoče a Spišskej Novej Vsi dňa 19. septembra 2009. Odchod je autobusom o 6.00 spred železničnej stanice. V programe je prehliadka Levoče, kostola sv. Jakuba a púť na Mariánsku horu. O 15.00 návšteva kostola Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi spojená s modlitbou korunky Božieho milosrdenstva a sv. omšou. Predpokladaný návrat o 21.00 hod. Prihlášky so zálohou 10 € sa prijímajú v predajni SSV na Lazovnej ulici do 16.9.2009.

Svätec týždňa

Sv. Monika (331?-387)

Narodila sa v severoafrickej Tagaste. Ako mladá takmer podľahla vínu. No včas sa zbadala a svoj zlozvyk ovládla. Rodičia ju vydali za pohanského muža menom Patricius. Nebol zlý, no občas prchký. Monika vždy jeho hnev prečkala a dohovárala mu, až keď sa upokojil. Takto si získala aj svokru, ktorá k nej mala spočiatku odpor. Monika a Patricius mali spolu tri deti. Z nich najznámejší je Augustín. Dospievajúci Augustín často zraňoval matkino srdce svojou nemravnosťou. Monika sa stále za neho modlila. Biskup z Tagastu jej povedal: „Nie je možné, aby zahynul syn, za ktorého matka roní toľké slzy!“ A naozaj, po dlhom čase sa syn obrátil, dal sa pokrstiť, ba dokonca sa neskôr stal biskupom. Medzitým však Augustín pôsobil ako učiteľ rečníctva v Miláne, kde ho matka chodila navštevovať. Jeho obrátenie a zmena života neprišli hneď a vyžadovali veľa matkinej trpezlivosti a modlitieb. Tie sa napokon dočkali vytúženého výsledku. Keď Monika zomiera, Augustín je už kresťanom.

ROK KŇAZOV

19.06.2009 – 19.06.2010

Minulú nedeľu sme si povedali niečo o kňazstve vo všeobecnosti a o tom, ako bolo ono chápané a praktizované medzi pohanskými národmi a kultúrami.

Dnes si všimneme ako je kňazstvo vyjadrené v starozákonných knihách.

MELCHIZEDECH

A POČIATKY ŽIDOVSKÉHO KŇAZSTVA

Starý zákon nám prináša správy o jednotlivých obetách, ktoré prinášali patriarchovia – významný praotcovia židovského národa. Takto vykonávajú rodinné kňazstvo ako to bolo zvykom u väčšiny antických národov. Jediní kňazi, ktorí sa v týchto prvých častiach Biblie objavujú, sú cudzinci – faraónovi kňazi (Gn 41, 45; 47, 22) a kňaz-kráľ z Jeruzalema menom Melchizedech (Gn 14, 18n). Práve Melchizedech je pre nás veľmi zaujímavou postavou, ku ktorej sa Písmo vracia tak v Starom i Novom

zákone. Melchizedech, hoci cudzinec, si totiž zachoval vieru v jediného pravého Boha. Meno Melchizedech znamená – kráľ spravodlivosti (Hebr 7, 2). Bol kráľom Salema, čiže Jeruzalema (Urusalim). Jeho meno sa vyskytuje v žalmoch 76 a 110. Skutočnosť, že kráľ je kňazom, neprekvapuje, veď tak to bolo skoro u všetkých starých národov. V Egypte bol faraón najvyšším kňazom, ostatní kňazi ho len zastupovali, podobne to bolo aj u Sumerov, Babyloncov a Asýrčanov, ktorých králi mali tiež titul „kňaza“. Melchizedech je však kňazom Boha Najvyššieho, teda Boha, v ktorého verí Abram; a Abram (neskôr Abrahám) veril v jediného Boha. Melchizedech je záhadnou osobou, kňaz a kráľ, predobraz Mesiáša, ktorý sa

Abram wird von Melchisedek gesegnet.

Wie Melchisedek, der König von Salem, trug Weiz und Wein herbei. Und er war ein Priester Gottes bei Abraham, und segnete ihn und sprach: gesegnet sei du, Abram, dem höchsten Götze der Himmel und Erden bringe, und gesegnet sei Gottes der höchste, der deine Hände in deine Hand befestigen hat.

1. Mon. Gen. 14. v. 18. 19. 20.

v Písme menuje aj „kňazom podľa radu Melchizedechovho“ (Hebr 5,6). Melchizedechov kmeň aspoň čiastočne si zachoval vieru v pravého Boha. Tomuto kňazovi, ktorého rodokmeň, počiatok a koniec života Písmo neudáva, sám Abram dáva desiatky z vojnovnej koristi a prijíma od neho požehnanie. Hoci Abram inokedy zvykne sám prinášať Bohu obeť (Gn 12,7n; 13,18), pri stretnutí s Melchizedechom túto úlohu necháva na neho. Toto všetko naznačuje, že Abram uznával Melchizedecha za kňaza Najvyššieho. Melchizedech obetuje Bohu chlieb a víno. Stáva sa tak jedným z najkrajších predobrazov Mesiáša, ktorý priniesol obeť svojho tela a krvi a denne ju sprítomňuje pod spôsobom chleba a vína. Chlieb a víno u Melchizedecha sú tak predobrazom Kristovej Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej.

Od Abrama (ktorému Pán neskôr mení meno na Abrahám) sa postupne dostávame k jeho potomstvu, ktoré sa jasne kryštalizuje do dvanástich kmeňov nazvaných podľa dvanástich synov Jakuba - Izraela: Ruben, Simeon, Lévi, Júda, Isachar, Zabulon, Gad, Aser, Dan, Neftali, Jozef a Benjamín. Celé toto veľké potomstvo sa dostáva kvôli hladu do Egypta, kde sa neskôr ocitá v pozícii otroka. Až Boží zásah rukou Mojžiša vedie k oslobodeniu a návratu do Kanaánu. V tomto procese popri Mojžišovi vystupuje aj iná dôležitá postava - jeho brat, hovorca a kňaz Áron. Jeho meno bude znieť stáročia ako meno praotca kňazskej triedy. Áron je

pomazaný veľkňaz, nosí kňazské rúcho a vykonáva kňazské úkony (Ex 39, 1-31). Práve v tomto období sa určitým spôsobom začína aj akási špecializácia členov Léviho kmeňa, ktorý bude neskôr výslovne poverený vykonávaním kultu. Archaické rozprávanie z Ex 32, 25-29 vyjadruje podstatnú povahu jeho kňazstva: sám Boh si vyvolil tento kmeň na svoju službu. Mojžišovo požehnanie, na rozdiel od Jakubovho požehnaní, udeľuje mu osobitné úlohy kňazov – sprostredkovať ľudu Božie rozhodnutia, vyučovať Pánov zákon a prinášať obety kadidla ako aj celostné žertvy (Dt 33, 8-11). Pravda tento text je už ovplyvnený neskoršou praxou, kedy sú leviti už poprednými kňazmi (Sdc 17, 7-13; 18,19) a sú pripútaní k rozličným svätyniam v krajine. Popri levitickej kňazstve sa však naďalej uplatňuje aj rodinné kňazstvo (Sdc 6, 18-29; 13,19; 17,5; 1 Sam 7,1).

Nové postavenie židovského kňaza nastáva v epoche formujúcej sa monarchie, ktorá smeruje k centralizácii kultu. Vzniká totiž chrám v Jeruzaleme, jediný chrám pravého Boha, s pevne stanovenou štruktúrou kňazov a predpísaných obiet, o ktorých nám Písmo podáva podrobné informácie. Ale o tom až neskôr.